

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

Az asszony áldozata.

Irtta: Nyomozó.

Egymásra találtak. Az asszony fiatal, de iszákos természetű s ennél fogva vérmes, kéjvágyó. A férfi még fiatalabb, mulatni vágyó s erőteljes legény. Cseléd az asszonyéknál. A férj vagyonos ember, de már öreg és beteges s ez magyarázza meg, hogy csak harmadsorban jöhet tekintetbe. Gyűlölettel vegyes imádattal csüng a feleségén. Egyik pillanatban meg tudná gyilkolni, másik percben már lehozná neki a csillagot az égről.

A legény egyideig néma bámulója és hallgatója volt a naponta előforduló perpatvaroknak, veszekedéseknek. Gondolatban hol az egyik, hol a másik pártra szegődött, de ebbeli véleményét nem árulta el egyik fél előtt sem. Nem volt rá alkalma. Nem panaszkodott előtte s nem kérte a véleményét, pártfogását egyik se. A gazda nem ereszkedett le hozzá, az asszony pedig, bár gondolatban már kezdettől fogva vágyott utána, még nem mert neki szólni.

A vagyon a férfié volt. A nő mint szegény cselédleány került a gazdag emberhez. Tudta jól, hogy ha a férj rájön, hogy megszegte a házastársi hűséget, elkergeti és szegénysorba jut megint. Mehet napszámra. Tehát uralkodott a szenvedélyén. Már szándékában volt, de még nem mert vétkezni. Az ura betegeskedésére tekintettel remélte, hogy nem kell soká várnia. A tüdővész hamarosan szokott végezni áldozatával.

A férfi betegsége csakugyan súlyosbodott. Végre is ágynak esett s nem tudott utána nézni a gazdaságnak. Az asszonyra hárult ez a feladat, minél fogva mindig gyakrabban és gyakrabban volt alkalma a legénnyel együtt dolgozni. Ez az együttlét addig forralta a véré, míg végre nem tudott az indulatain uralkodni, odadobta magát a cselédjének s beavatta azt minden titkába.

Óvatosak voltak. A beteg ember nem tudott meg semmit. S így utolsó óráiban is hitt felesége hűségében. Rá is hagyta minden vagyonát s abban a tudatban hunyta le szemeit az örök álmra, hogy a felesége, ha sokféle hibája volt is, de hűtelen nem volt soha.

Halálával megszűnt az akadály a legény és az asszony között. Amit addig csak suttogva mertek egymás

előtt bevallani, ekkor már hangosan tervezgették. A legény csak ujévig s addig is csak a világ előtt lesz cseléd, akkor pedig mint gazda veszi át a szerepet.

Igy került Veres Jóska, a szolgalegény jómódba. A szomszédok és ismerősök ámulva vették tudomásul a kihirdetést. Beszélhettek, nem törődött velök a szerelmes pár. Meglett az esküvő hamarosan s utána a zavartalan boldog együttlét.

Ám az addig serény, dolgos szolgalegény a vagyonba való belecseppenése után kezdett irtózni a munkától. El-elmaradozott hol egyik, hol másik korcsmában. Ha valamelyik korcsmában a zene szólt, már szinte tudták, hogy Veres Jóska mulat. Eleinte néha-néha vele volt az asszony is, de később már nem jöhetett. Gyerekei születtek s ezek a házhoz kötötték. A férj azonban folytatta a mulatozást. S bár maga is észrevette, de az asszony is szemére vágta, hogy a vagyon, a könnyen szerzett vagyon egyre fogy, mégsem hagyott fel a mulatozással.

Végre is nem törődött vele egyikük sem. A férfi nem akart, az asszony nem mert. A vagyon arra való, hogy fogyjon. Ivott mind a kettő. Az asszony úgy, mint a férfi. Egyik otthon, másik a korcsmában. Nem csodálkozott tehát senki, hogy a vagyon hamarosan eluszott.

A szegénység pedig rossz tanácsadó. Rossz utra tért Veres Jóska is.

Előbb csak imitt-amott, leginkább terményeket lopogatott. Kapott is hamarosan két hónapi fogságot. Innen már kitanulva jött vissza az otthonába. Már nem riadt vissza a betöréstől sem. Ezen is rajta vesztett s egy évig ült miatta.

Alig hogy kiszabadult, kiütött a háború. Csak épen, hogy valamennyire rendben hagyhatta a családját, már be kellett vonulnia. Vitték az orosz frontra. A nőnek egyedül kellett volna a gyerekekről gondoskodni odakünn a Mária-remetei erdőszélén levő rozoga viskóban. S bizony gyakran pálinkába fojtotta a bánatát, mialatt férje ütötte, verte az oroszot. A hadisegély így hamarabb eluszott, mint kellett volna s a gyerekek éheztek.

A háborús sors következményét, mint sok más, Veres József sem kerülhette el. Megsebesült. Még szerencsésnek mondhatta magát, mert csak a jobbkezén sérült

Hegedűt, harmonikát, tárogatót,

és a többi hangszereket általánosan
elismerett legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER I.

os. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest,
II., Lánchíd-utca 5. — Gyárt: Öntőház utca 3. — Régi hangszerek javítá-
sára, vétele és becserelése. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

meg. Katonai kifejezéssel élve polgárilag még keresetképes maradt, de katonai szolgálatra már csak a segéd-szolgálatosoknál volt alkalmas. Be is osztották küldöncz szolgálatra Budapesten egyik lábadozó osztaghoz.

A lábadozóban nem valami szigorú volt a fegyelem. Akinék kedve tartotta, a nappali séták alkalmával elmaradozott s kimaradt éjjelre is.

Veres József, mint küldöncz, még jobban kihasználhatta ezt az alkalmat. Amikor csak szeret ejthette, nemcsak kimaradt, hanem ki is szökött a családjához. És amikor látta, hogy a hadisegélyből nem valami paradicsomi életet élnek otthon, egy-egy jól sikerült lopással segített a családja ellátását megjavítani.

A pesthidegkuti őrs egynéhányszor, mint önkényűleg eltávozt, elfogta és átadta a katonai parancsnokságnak nevezett, de mint rokkant, mindannyiszor kisebb fenyítéssel szabadult. Az őrs még akkor nem gyanakodott rá, bár feltűnt Kalik őrmesternek, hogy valahányszor őrizetbe vétele végett megjelent a lakásán, a máskülönben feltűnő szegénység dacára mindig fehér kenyeret és többször husételt talált nálok.

Veres Jóska ezt a sokszori hazakisértetést is megunt. Változtatott tehát a dolgon akként, hogy múlt évi június végén megszökött a szolgálati beosztásából. A katonai hatóság hamarosan telefonált ugyan a pesthidegkuti őrsre, de ezuttal hiába kereste Kalik őrmester, nem találta őt a lakásán, mint másszor; a felesége pedig azt állította, hogy otthon nem is járt s nem tud róla semmit.

Annál jobban tudták az őrsbeliek vagy legalább is sejtették, hogy az ő keze van azokban a lopásokban, amelyek a szökéstől kezdve ez őrskerületben előfordultak.

Igy történt aztán, hogy az eleinte szökevényként keresett Veres Jóska már mint betörőt is keresni kellett, mert ugyszólván napirenden lettek a környéken a baromfilopások és betörések s a gyanu azon az alapon, hogy vett értesülés szerint mindig az őrskerületben bujkált, ő ellene irányult.

Még nevezett szökése előtt történt, hogy június 13-án viradóra Weber Józseftől 60 K értékű baromfit s ugyanakkor Petkó Istvánnétól 2 drb. 40 K értékű ludat ismeretlen tettes ellopott.

Uglátszik, ez a lopás nagyon könnyen sikerülhetett, ugyszintén a baromfiak értékesítése is, mert már június 22-én viradóra megismételte a tettes a lopást, amennyiben Freundl Sebőtől Nagykovácsiból nyílt helyről négy darab kacsát és 34 darab csirkét emelt el 150 K értékben.

Majd pedig, miután ennél a két esetnél semmiféle akadályra nem bukkan és következménye sem lett az esetnek ránézve, két nappal később, június 24-én, ugyan-

csak Nagykovácsiban Bauer Imrénél és Gleichauf Frigyesnél próbált szerencsét a tolvaj s előbbtől két, utóbbtől öt darab tyukot vitt el 70 K értékben.

Ilyen körülmények mellett nem is jött az őrsre meglepetésként mikor június 27-én reggel megint két káros, a pesthidegkuti Nika Károly és Varga Pálné jöttek egyszerre az őrsre panaszt tenni amiatt, hogy mind a kettőjüket, még pedig utóbbit betörés mellett, 80—80 K értékű baromfi ellopásával károsították meg.

Már azt se tudta Kalik őrmester, hogy — másodmagával lévén az őrsön — melyik ügyben nyomozzon először, mert alig kezdett bele valamelyikbe, mindjárt újabbakat jelentettek be. De mert nyilvánvaló volt, hogy mindenütt egy és ugyanazon tettes működött, összezsápt az egészet és míg éjjeli időben a Veres lakása körül tartott lesállásokkal igyekeztek nevezett leleplezni, elfogni s a reménybeli eredményhez így hozzájutni, a kora reggeli órákban már Budapesten voltak s a fővárosi detektívek segítségével a baromfi piacokat vették sorra.

Még az, hogy napokon át nem juthattak semmiféle eredményre, nem is lett volna annyira bosszantó, de az, hogy június 29-én viradóra, mintha csak megrendelésre dolgozna az ismeretlen tettes, újból Nagykovácsiban próbált szerencsét és sikerült neki Fallhammer Márton-tól 100 K értékű 10 drb tyukot elemelni, már kellemetlenebb volt.

Fokozta a kellemetlenséget az is, hogy ezen a napon már érdeklődtek is telefonon a katonai parancsnokságtól, hogy mi van Veres József szökevényével és sürgettek a puhatolás eredményének mielőbbi bejelentését vagy nevezett elfogását és bekisértetését.

Az éjjeli lesállások tehát folytatódtak tovább, anélkül azonban, hogy Veres Józsefet meglephették volna, holott majdnem minden ilyen lesállásra menetkor értesültek, hogy nevezett a háza körül látták ólalkodni s mégis ha a lakásba, akár éjjel előtt akár éjjel után bebocsátatást kértek és kaptak, a szökevényt sohasem találhatták otthon és a felesége sem tudott vagy talán nem akart róla tudni semmit.

De folytatódtak a lopások is.

S hogy még nehezebb fejtörés elé állítsa a tettes az őrsöt az iránt, hogy egy tettes vagy több működik-e a történt lopásokban, július 1-én viradóra egyszerre két községben is, Pesthidegkuten Csörgő Lajostól 4 darab 80 K értékű libát, Leisler József nagykovácsii lakostól pedig 2 darab 20 K értékű tyukot loptak el.

Ennek az esetnek a nyomozásába még bele sem foghattak, mikor másnap — 2-án — kora reggel újból két pesthidegkuti káros kopogtatott az őrsön, hogy kettőjüktől 84 K értékű baromfit lopott el valaki.

Ugyanekkor az őrskerületbeli téglagyáros is panaszt

Szántó Lajos gépfőraktára Szegeden

♦♦♦♦♦♦♦♦ Zsótér-bérház, Városháza mellett. (Rákóczi lovas szobrával szemben.) ♦♦♦♦♦♦♦♦

Csendőrségi fegyvergyári kerékpárok. Csendőrségi díszvarrógépek. Világhírű tünékküli pathéfonok. Világhírű tús gramofonok. Lemez ujdonságok, kerékpár felszerelési cikkek, gumlik, világos zseblámpák és elemek főraktára.

Csekély havi törlesztés! • Képes főárjegyzékem díjtalan! • Csendőrségi Urak legkedveltebb bevásárlási helye.

Üdvözlik a királyt.

Királyunk az Isonzó-fronton. — A király Stoeger-Steuer hadügyminiszterrel távozóban.

tett, hogy bizonytalan időben, de legnagyobb valószínűség szerint június hó utolsó felében, a gyárból egy darab 800 K értékű gépsziját ellopták.

Mint hogy pedig többektől, de magától a gyárostól is vett értesülés szerint Veres a téglagyár közelében szokott keresztül bujkálni az erdőn, mikor lakására járogatott, a háború előtt pedig a téglagyárban dolgozott is, tehát a helyi viszonyokkal ismerős volt, ebből következtetve ő ellene irányult a gyanu a gépszij ellopására nézve is. És mivel ilyen tárgynak az értékesítése csakis Budapesten látszott lehetségesnek s mivel a baromfiak miatt amúgy is a fővárosba szándékoztak jönni, még mielőtt elindultak volna, telefonozott Kalik őrmester a rendőrségnek a piacsteret figyelemmel tartása és a gyanus egyének megfigyelése esetleg őrizetbe vétele iránt.

Beérkezés után a rendőrszemeknél és a vásári biztosoknál érdeklődve megtudta, hogy a rendőrség néhány gyanus egyént tényleg talált a piacon, köztük egy baromfi árusító vidéki embert is, akiket, miután kellőkép igazolni nem tudták magokat, bekísérték a főkapitányságra.

Abban a reményben, hogy vagy a szőkevény vagy a keresett tettes is a bekísérték között lesz, a járőr nyomában a főkapitányságra sietett és megtekintvén a bekísérteteket, köztük találta a polgári ruhába öltözött Veres József, illetve amint ő a rendőrség előtt magát megnevezte Róth Szepi, katonaszőkevényt. A legkellemesebb az volt a dologban, hogy épen ő volt a baromfiárusító ember is, és megvolt az akkor éjjel lopott 3 tyúk és 6 darab nagy csirke, a melyeket őrizet alá vétele előtt eladni még nem tudott.

A rendőrségnél természetesen a svábosan hangzó Róth Szepi nevet mondta be Vörös József és azt is elhallgatta, hogy ő katonaszőkevény. és csak akkor ismerte el a magyarosabb hangzású nevét és szőkevényi állapotát, mikor Kalik őrmester a fejére olvasta ezeket és leleplezte őt a kihallgatást foganatosító tisztviselő előtt.

Kalik őrmester a nevezett elleni gyanus eseteket felsorolva, mindjárt kérte nevezettnek a nyomozáshoz leendő kiadását s ezt elnyervén, azon melegeben megkezdte vele a nyomozást a fentebb már felsorolt mind a 14 lopási esetben.

Veres József eleinte habozott, vajjon beszéljen-e vagy tovább hazudjon, de mert látta, hogy kibuvó nincs, hát mégis meggondolta magát és beismert mindent, kijelentvén, hogy most már csak 4 darab ludra tud használató adatot bemondani, amennyiben ezeket a vevők lakására szállította, ha tehát még megvannak, a lakást megtudja mutatni és ott feltalálhatók lesznek. A lopott

baromfi egyrészét otthon fogyasztották el, más részét pedig előtte ismeretlen kereskedőknek és magánosoknak legtöbbször még utközben eladta.

A négy liba csakugyan meglett. Nem is lett volna ez drága pecsenye. Egyik kettőt 16, a másik kettőt 20 K-ért vette meg két egymás szomszédjában lakó zsidóasszony. De azért égre földre esküdöztek, hogy nem is gondolták, hogy azok lopottak, holott akkor egy darab lud belekerült annyiba, amennyit ők ketten a négy darabért fizettek. Ez a négy lud és a rendőrség által előbb lefoglalt baromfi lett az egész bűnjel, mert a gépszij ellopását sehogyse akarta beismerni.

Kíváncsi volt Kalik őrmester arra is, hogy a lesállások alkalmával miként tudta Veres az ő figyelmüket kijátszani mindannyiszor úgy, hogy sohasem tudták a lakásán meglepni, habár egy pár esetben kétségtelen adatokkal rendelkeztek arról, hogy a szőkevény a lakásban van.

És hát Veres volt annyira becsületes ember, vagy talán hienczegésből tette, de felsorolta, hogy ekkor és ekkor észrevette őket a lakása körül s ha ilyenkor bebocsátatást kért a járőr, ő azalatt, míg a felesége bebocsátotta őket, vagy a lakás végső ablakán vagy a kamra hátsó ablakán kimenekült.

Ha pedig lesállásban maradt a járőr, mindig ahhoz alkalmazta a kimenekülést, hogy mely irányban voltak. Ha a ház elejét figyelték, de a házvégéhez nem láthattak, az ottani ablakon ugrott ki, ha ide is láthattak, úgy a kamra ablaka volt a menekülési helye. Ha pedig hátul leskelődött a járőr, minden fennakadás nélkül sétálhatott ki a konyhaajtaján. S miután már az előzményekből tudta, hogy a járőr ilyenkor több időt fog ott tölteni, egész nyugodtan ment lopni s a lopott dolgokkal hajnalban előbb haza ment, azt a részt, melyet meg akart hagyni a maga részére, otthon hagyta, a többi pedig a már szokott uton elszállította a főváros felé és legtöbbször, mint már említette, még utközben eladta.

Különben is — mint mondá — annyira beletanult már az óvatosságba, hogy akár vette észre a csendőroket akár nem, sohasem jött ki kétszer egymásután ugyanazon helyen a lakásából.

— Ugy van az ember az ilyesmivel — folytatta az önleleplezést — mint a róka. Több be- és kijárást használ, hogy akármerre szorítják, mindig találjon menekülést másfelé. Vagy az ajtón, vagy az ablakon.

Arra nézve pedig, hogy mi készítette a lopásokra, mikor neki a zsoldja mellett teljes ellátása volt a lábadozóban, felesége és gyermekei pedig, ha szűkösen is, megélhettek volna a hadisegélyből, azt felelte, hogy részben a szokás hatalma vitte rá, részben pedig, hogy

HEGEDŰ

remek felszereléssel
10-12-15 20 korona

a legjobb minőségben az egész országban elismert elsőrangú magyar hangszertelepen

Reményi Mihály nál szerezhető be Budapesten, Király-utca 58. sz.

Minden hangszerről külön árjegyzék kéréndő.

HARMONIKA

10-12-15-20 korona
finomabb 2 soros 30-40-50 kor.

GRAMOPHON

40-50-60-70 korona
legfin. azél óraműszerkezettel

A király a hadügyminiszterrel beszélget, közöttük Boroevics vezérezredes és Arz vezérkarifőnök.

Királyunk az Isonzó-fronton. — A király az isonzói harcok hőseivel beszélget.

a nagy drágaságban néha bushoz is juthassanak. Meg aztán, tette hozzá szomorúan, a fentebb már felsoroltak elmesélése mellett, a felesége gyakran elitta a hadisegélyt s miután ő nem nézhette, hogy a gyerekek éhezzenek, a lopott dolgok árából szerzett neki élelmet, amit az asszony már el nem pocsékolhatott.

— Ennek az asszonynak az áldozata vagyok én, — fejezte be könnyező szemekkel a mondókáját.

Ilyen töredelmes vallomást tett a közös hadosztály-bíróság előtt is és csak a gyermekei felett sajnálkozott, mikor kihirdették előtte a két évi és nyolcz havi súlyosított börtönbüntetést.

Aluminiumpénz.

A «Természettudományi Közlöny» legutóbbi számában olvassuk Dr. N. Konek Frigyes tollából az alábbi érdekes közleményt.

A hozzáértők egyértelmű örömmel üdvözlük a német birodalmi szövetségtanácsnak azt a nem rég hozott, utánzásra méltó határozatát, hogy «pfennig»-érmeket veret tiszta aluminiumféméből. Első sorban azért örülhetünk ennek, mert ha a reform hozzánk is eljut, pénztárcánk megkönnyebbül, a nélkül, hogy szegényebbek lennénk. Másodsorban örülünk azért, mert az a tény, hogy szövetségesünk most nagy értékben verethet aluminiumpfennigekeket, világos bizonyítéka annak, hogy elegendő fémaluminiummal rendelkezik s így meghazudtolhatja ellenségeinket, kik a világháború kezdete óta folyton csak azt hangoztatják, hogy még annyi aluminiumunk sincs, a mennyi a léghajók és repülőgépek előállításához szükséges, mivel a nyersanyagot eddig csak a velünk most ellenséges külföldtől kaptuk. Időközben azonban Németország és szövetségeseinek területén nemcsak aluminiumkészítésre kiválóan alkalmas timföld-telöpeket fedeztek föl, hanem az elektro-chemikusoknak sikerült még a közönséges timföldet is annyira megtisztítani, hogy aluminiumfém már most ebből is gyártható. Végül, és ez a harmadik örvendétes tény, az aluminiumpénz veretése fényesen bizonyítja technikánk magasfokú fejlettségét. Egyebütt is,

például Franciaországban többször megpróbálkoztak az aluminiumpénzveréssel, azonban eredményt nem értek el. A németországi kísérletek ellenben oly kielégítően végződtek, hogy a szövetségtanács nyugodtan hozhatta meg az újfajta pénz veretését elhatározó törvényt.

Aluminiumpénz verése különben már régi kívánság. A pénzügyi szakemberek már 1910 óta szakadatlanul sürgetik azt, mert szerintük például a nikkel, a melyet pedig váltópénz gyanánt mindenféle használnak, sem súlyánál, sem értékénél fogva erre a célra többé már nem alkalmas. Sőt régebbi gyakorlati megfontolások is ugyanarra az eredményre vezettek már. Így pl. már III. Napoleon is, a ki kiváló technikus volt, felismerte a gyakorlati élet szükségleteit és rávette Saint Claire Deville-t, a hírneves chemikust, hogy tegyen kísérletet az aluminiumnak nagyban való előállításával, a melyet Wöhler különített el először és Bunsen állította elő elektromos uton először 1854-ben Heidelbergben. Saint Claire Deville a Bunsen kísérleteit követő évben valóban szervezett is Rounben egy nagyobb szabású gyárat, a mely nagyobb mennyiségű aluminiumfémot termelt. Egyelőre az volt a cél, hogy a katonák felszerelését megkönnyítsék, ezért főzőedényeket, fegyveralkotó részeket, sőt még fuvóhangszereket is készítettek aluminiumból. De az ilyen üstökben főtt ételek és a trombiták aluminiumajakfuvókái csakhamar agyagos ízűek lettek, úgy hogy Napoleon ezzel az alkalmazással egyelőre felhagyva, arra a gondolatra jött, hogy pénzt veressen az újfajta fémből. De midőn 1860 körül az első aluminiumpénzek forgalomba kerültek, éppen annyira nem váltak be, mint az aluminiumból készített katonai felszerelési tárgyak. Rövid idő múlva ugyanis elvesztették szép, tetszetős színüket, felszínük pedig annyira darabos lett, hogy a veretet sem lehetett többé rajtuk meglátni: Deville ezen a bajon úgy igyekezett segíteni, hogy az aluminiumot kevés rézzel ötvözte, s ilyen módon szép aranyfénylésű, «aluminiumbronce»-nak elkeresztelt ötvözetet készített. De itt is csakhamar zavarólag hatott a fémelegy selejtes tisztasági foka és az aluminiumbronce-pénzek rövid időn belül elvesztették fényüket és penészgombákra és rothadt halak szagára emlékeztető szagot kezdtek terjeszteni.

Csak egészen tiszta, főleg vastól és kovásvától mentes aluminiumfémnek van meg az az állandósági foka, hogy érczfémnek alkalmas. Ilyen aluminium előállítására alkalmas módszerek kidolgozásában Kiliani német elektrotechnikusnak van legtöbb érdeme. Miután az ő munkái és kísérletei alapján a lehető legtisztább aluminium előállítására vezető bonyolult utakat és módokat megismertük, csakhamar újra fölmerült az aluminiumpénz verésének eszméje, még pedig először Ameriká-

Csúz, Rheuma, Köszvény

amely sok ezer hálairat és orvosi vélemény szerin* biztos hatású háziszser. — Eredeti tégely ára háboru idejére 3.30 kor.

Egyedüli készítő: Szentbe Lajos Patrona Hungariæ gyógyszerháza, Budapest, Damjanich-utca 2. szám.

esetén próbálja meg a világhírű erősített **CAPCINE (Paprika)** kenőcsöt

ban. Minthogy azonban Amerika pénzverés ügye az egész Unió számára egységesen van szabályozva, az egyes államokban tett előterjesztések nem bírtak általános érvényre emelkedni, annyival is inkább nem, mert Amerikának már akkoriban is hatalmasan fejlett réz- és nikkelkohászata volt s ezért természetesen ellenezték az aluminiumpénz behozatalát.

Az aluminiumpénz veretésének ügyét azóta sem hagyták pihenni. Komolyan 1909-ben kezdtek vele Franciaországban foglalkozni. El is határozták ott az aluminiumpénz behozatalát, előbb azonban meg akarták hallgatni a Chatelier elnöklete alatt álló szakbizottságnak a véleményét arról, hogy tiszta alumíniumot vegyenek-e ilyen pénz előállításához, vagy pedig alumíniumötvözeteket. Az alumíniumról tudjuk, hogy nem tartozik a könnyen megmunkálható fémek közé; ilyenformán ezek a kísérletek sem tudtak igen előre haladni. A bizottság hosszadalmas kísérletei végül is azt eredményezték, hogy pénzverési szempontból a legtartósabb és így legalkalmasabb az az ötvözet, a mely 90% rézből és csak 10% alumíniumból áll. Látható ebből, hogy itt tulajdonképpen csak rézpénzről, nem pedig aluminiumpénzről van szó; olyan rézpénzről, a melyhez mindössze egy tizedrésnyi alumíniumot kevertek. Ilyenformán tehát mégis csak Németország lesz az első állam a világon, a mely az első valódi alumínium pénzhez jut, és mint a technika összes többi ágaiban, úgy ebben is, úttörő lesz. Valószínű, hogy valamint a vaspénz behozatalában, úgy most az aluminiumpénz veretésében is, nemsokára követni fogjuk Németország példáját.

KÉPEINKHEZ.

Királyunk látogatása az Isonzó fronton.

Nagy volt az öröm a közelmúlt napokban az Isonzó front hősei között. Királyunk, mint a hadsereg főparancsnoka látogatta meg az ő hős katonáit.

Természetes, mint máskor is minden alkalommal, ünnepély számba megy ez a látogatás azoknál a csapatoknál, a melyek a látogatási körletbe esnek, amennyiben Ő Felsége felhasználva a kínálkozó alkalmat, kitüntetésre javaslatba hozott hőseit saját kezűleg szokta ilyenkor az adományozott kitüntetésekkel feldisznítani, egyidejűleg dicsérő elismeréseivel és bátorító szavaival újabb hőstettekre biztatván hős katonáit.

Szinte vágyva tekint tehát minden katona egy-egy ilyen királyi találkozás elé. S bár a katonai fegyelem nem igen engedi meg a tisztelet- és hódoltnyilvánításnak zajos ovációkban való kitöréseit, a Legfelsőbb Hadurért való lelkesedés mégis annyira elragadja a szenvedésekben és örömökben egybeforrott hőöket, hogy Ő Felségét látva, pillanatra megfellebbeznek a disciplina merev szabályairól s — a mint az a képeink egyikéről is kivehető — harsogó éljen kiáltásokkal és sapka lengetésekkel üdvözik az érkezőben vagy távozó-

ban levő uralkodót. És, a mint a másik képről kivehetjük, Ő Felsége csakugyan kedvesen fogadja és folytonos tisztelgessel viszonyozza a tiszteletnek és a hódolatteljes ragaszkodásnak eme spontán megnyilatkozását.

HIREK.

Adományok. Legutóbb a következő adományok folytak be hozzánk: a katonai özvegyek és árvák javára: Balácsi Lajos 2. oszt. őrmester gyűjtésének eredményeként 81 korona, továbbá Csibi Ferencz 2. oszt. őrmestertől Uzonról 6 korona; a vak katonák javára: Gaál József érsekújvári őrsbeli őrmestertől 158 korona 35 fillér, Végh József őrmestertől 11 korona 80 fillér, a hártfai csendőr őrstől 22 korona és a cserbeli csendőr-őrstől 10 korona. Az adományokat rendeltetési helyeikre juttattuk.

Garázdálkodó cigányok. Péterfi Lajos őrmester és Saliga János alőrmesterből állott nyírbaktai őrsbeli járőr április hó 29-én, többnyire katonaszökevény kőborezigányokból álló karavánt ért tetten, a midőn azok egy betöréses lopást kíséreltek meg. A cigányok a járőrnek ellenszegültek, majd pedig az ófehértói erdőn át, a majláttelkei vasuti állomás felé igyekeztek maguknak egérutat biztosítani. A járőr a menekülő karavánt erélyes üldözés alá vette, majd midőn elfogásukra kilátás már nem volt, Péterfi őrmester négy, Saliga alőrmester pedig két lövést adott le a menekülést kitartóan folytató cigányok ellen. A fegyverhasználat következtében, Balog Makula István, fején egy lövedéktől találva, azonnal meghalt, Balog János és Balog Julesa pedig a járőr által elfogattak. A többi, elmenekült cigány után a nyomozás folyamatban van.

Egy alőrmester balesete. Székely Márton fekete-halmi őrsbeli alőrmester, Schicz József népfőlkelővel, rendes szolgálat teljesítése közben, márczius hó 20-án délután 5 órakor, a homoródvölgyi vasuti állomás közelében, az állami ut padkáján egy kézigránátot talált. Székely alőrmester a gránátot felvette, hogy azt egy kevésbé járt és veszélyes helyre vigye, de alig hogy hozzányúlt, a gránát felrobbant és Székely alőrmester jobb kezefejét, továbbá jobb altestét, a csipőtől lefelé súlyosan, de nem életveszélyesen megsérlemzte. A súlyosan megsebesült alőrmester a véletlenül teljesen épen maradt népfőlkelő által, kocsin a brassói faipari szakiskolában levő cs. és kir. tartalékkórházba szállítatott.

Kérelem. Bacsoni Kálmánné aldobolyi lakónő Bacsoni Kálmán nevű csendőr fiáról, a ki az oláh betörés alkalmával a csikmegyei csutakpataki határszéli őrsön teljesített szolgálatot, a románok betörése óta hirt nem hallott. Ez uton kéri lapunk olvasói közül azokat, a kik sorsáról, vagy jelenlegi hollétéről valamit tudnak, hogy ezt vele közölni sziveskedjenek.

KÜLÖNFÉLÉK.

Háborús statisztika. A legutóbbi nagy háború, az orosz-japán háború alkalmával a világbéke egyik akkori leglelkesebb előharcosa, Richet Charles, a jelenkor leghíresebb fiziológusainak egyike, ismét felüdítette lelkét egy kis munka által a filantropia szolgálatában. A nagynevű tudós megírta előbb novellában a föld következő száz esztendejének gyanítható képét, majd visszapillantva az elmúlt évszázadra közzétette, hogy ezen időszak háborúi alatt hány ember halt meg a csatatéren. A béke szolgálatában óhajtotta ezen elremitő statisztikát közzétenni és maga is több eredményt várt ettől, mint holmi fantasztikus rajztól. Becslése szerint a tizenkilencedik században tizennégy millió ember hullott el a harcmezőn. Napoleon hadjáratai nyolcz milliónyi áldozatot követeltek, a krimi háborúban 300,000, az olasz háborúban éppen annyi, az amerikai polgárháborúban 500,000, a porosz, illetőleg a nagynémet háborúban 800,000, az orosz-török háborúban 400,000, a délamerikai polgárháborúban 500,000 ember esett el és az indiai, tonkingi, délafrikai, mexikói, stb. expedíciók körülbelül három millió embert emésztettek föl. Richet így végezte írását: Ha a csatamezőn elesettek számához hozzáadjuk még a betegség vagy anyagi romlás folytán elnyomorodott katonák számát és a hátrahagyott özvegyek és gyermekek vigasztalan helyzetét, ekkor az embermészárlás olyan számadását nyerjük, a keresztény tevékenység oly rekordját, a melytől minden kereszténynek és emberiesen gondolkozó léleknek el kell borzadnia. Pedig úgy látjuk, hogy századunk sem akar az előző mögött maradni. S igaza lett.

Az ének és a tüdővész. Általában azt tartják, hogy énekesek és énekesnők védve vannak a tüdővész ellen és ezt vizsgálódásai alapján egy francia orvos is megerősíti. Az ének tehát, különösen annak hivatásszerű gyakorlása az orvos állítása szerint a legjobb védekezés a tüdő-tuberkulózis ellen. Nem tudnak rá példát, hogy tenorista vagy baritonista tüdővészben halt volna meg. Akadnak persze, a kik gúnyt űznek a francia orvos felfedezéséből és egy orvosi lap felveti a kérdést, hogy vajjon egyforma-e a különböző zeneszerzők zenéjének gyógyító ereje, vagyis milyen műsort kellene a tüdővészesek gyógyítására összeállítani. Vajjon Wagner vagy Gounod műveit, Beethoven vagy Mozart zenéjét énekeljék-e a betegek? Tisztázni kell a kérdést, hogy aztán megfelelő kiképzésben részesülhessenek azok a gyógyénektanárok, kik az eddigi orvosi kezelést a tüdőszanatoriumokban majdan fölöslegessé teszik.

A kiket az ántánt pártol. Hogy mennyi tisztesség lakik ellenségeinkben, fényes bizonysgot ad róla a párisi

«Le Journal»-nak egyik, a napokban megjelent cikke. A nevezett ujság ugyanis külön tudósítójának, Helseynek tollából hangulatképet közöl a görögországi helyzetről. «A piräusi kikötőben halotti csend uralkodik — írja a cikk — Athénben csak élvezhetetlenül rossz fekete kenyeret kapni. Minden raktár üres. Az árukat már régen eladták. A kereskedővilág veszteségei sok százmillióra rugnak. Egy kiló só ára öt frank. Benzinnek és szénnek egyáltalán nyoma sincs. A villamos művek olajbogyóval fűtenek. A gazdaságilag gyengébben elátottak, így elsősorban a fixfizetéses alkalmazottak koldusokká lettek. Ma már csak fügével és dióval táplálkoznak. Az ujságok naponta közlik az éhezők listáját.» Helsey diadalmaskodva fejezi be cikkét ezekkel a szavakkal: «Ez a blokád igazán sikerült».

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

Bácskai örs. Az illetékszabályzat 68. §-a értelmében az átalányt terheli.

K. I. L. Bár a jelzett pótlék nem a közigazgatások vagyosának gyarapítására, hanem a legénység élelmezésének javítása céljából rendszeresített, — a felhozott esetben követendő eljárás szabályozva nem lévén — ez iránt szolgálattal uton a szárnyparancsnokság döntését kérjük ki.

Gyere vissza. Nincs időhöz kötve. Jó minősültség, használhatóság és az anyagi helyzet javulásának biztosítása kívántatik meg.

Sz. I. Tp. 638. A változott viszonyok e megszorítást már kiküszöbölték.

Törődöm. 1. Örsparancsnokának a felfogása helyes. 2. Ugyanaz az eljárás, mint más fedett helyiségben.

Violette. I. Bizonyos körülmények között, az ottani nyugdíjszabályzat szerint. 2. Középiskolai végzettség nem szükséges.

Nem szép. Igaza van. Szabálytalan is, de főleg izléstelen.

B. örm. Tp. 433. Nincs módunkban kérésének eleget tenni.

240. T. A rendes béketömegátalány az illetékes csendőrkerületi parancsnokság által javukra fel lesz számítva.

Orosz harczyter. Az illető jelen szolgálattal beosztásában azt a rendfokozati jelet viselheti, a mely őt előbb viselt rendfokozata után megillette. 2. Illetékes.

Volt csendőr. A végleges nyugalmába helyezést az 1912. évi LXV. t. cz. 33. §-a értelmében rövid kérvénnyel kérni kell. A kérvény a nyilvántartást eszközölő pótszárnyhoz küldendő be.

Türelmetlen. Rövid időn belül meglesz.

M. J. Bégalankás. Szolgálattal uton a szárnyparancsnoksághoz tegyenek jelentést.

D. J. 1. és 2. Kérdéseivel forduljon szakaszparancsnokához.

ÖW SÁNDOR

Órák és ékszerész, Budapest, VIII. ker.,
József-körút 81. szám. — Saját házában.
Ő cs. és kir. Fensége József főherczeg kam. száll.

Alap. 1892. Telefon 62—68.

A m. kir. államasutak, a m. kir. posta és távirde, ugyszintén a m. kir. testőrségnek szerződéses óraszállítója. Dús raktár a legdivatosabb briliáns és aranyékszerekben, ezüst alkalmi ajándékokban, ugyszintén mindenemű kitűnően járó pontosan szabályozott zseb-, fall-, álló- és utazóórákban. Saját nagyszabású műhelyében ékszerátalakítások és órajavítások jutányosan eszközöltetnek. A csendőrségnek kivételesen részletfizetési kedvezmény is nyújtatik. Rendkívül jutányos árak! Dús választék! Pontos kiszolgálás! Árjegyzék ingyen és bérmentve. Óráknál írásbeli jótállás.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások:

Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelme-
sebben megengedni méltóztatott, hogy:

a legfelsőbb dicsérő elismerés tudtul adassék:

különleges alkalmazásban teljesített kitünő szolgálatai elismerésül:

Csederla Dezső, egy körletparancsnokságnál beosztott V. számú csendőrkerületbeli csendőrfőhadnagynak;

a porosz harcos érdemérmét elfogadhassa és viselhesse:

Kosinszki Kristóf 1. oszt. őrmester a IV. sz. csendőrkerületben.

Adományoztatott:

a hadrakelt seregnél:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre felhatalmazott parancsnokság által:

az ellenség előtt tanusított vitéz magatartása elismerésül:

a 2. osztályú ezüst vitézségi érem:

Oláh Sámuel alőrmesternek, az I.,

Bóth András alőrmesternek, a VII. számú csendőrkerületben;

a bronz vitézségi érem:

Mészáros István I. 1. oszt. őrmesternek és Horváth Sándor alőrmesternek, a III., Nobik József 2. oszt. őrmesternek, a IV., Tóth I. Gábor 2. oszt. őrmesternek, Csídey János és Grünauer Péter alőrmestereknek, az V. és Márkus József alőrmesternek, a VI. sz. csendőrkerületben.

Kineveztetnek:

a m. kir. belügyminiszter urral egyetértőleg:

csendőr járásőrmesterekké:

1917. évi február hó 1-ével:

Horváth István I., Békési György és Tóth Balázs V. sz. csendőrkerületbeli 1. oszt. őrmesterek;

1917. évi április hó 1-ével:

Dodonka Ferencz 1. oszt. őrmester, az V., Sándor Gábor és Pálffy József 1. oszt. őrmesterek, a VIII. számú csendőrkerület állományában;

csendőr törzsőrmesterré:

1917. évi április hó 1-ével:

Soós János 1. oszt. őrmester, a VII. számú csendőrkerületben.

Okiratilag megdicsértettek:

a m. kir. I. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

hosszas csendőrségi szolgálatuk alatt tanusított igen jó magaviseletük, továbbá igen eredményes tevékenységükért:

Hammozner Mihály, Bagi József 1. oszt. őrmesterek, Jakab József II., Kósza József, Győrfi Áron, Benkő András, Jani Márton, G. Biró István, Madaras Elek, Szendrei Antal, Fésüs János, Dinnyés Gábor, Gedeleán Göző és Erdő Mihály 2. oszt. őrmesterek, Siklódi B. Lajos, Lovas Albert, Horváth Márton, Gergely Gyula, Szabó Ignác I., Szász Károly, Vargyas Antal, Bója Ferencz, Berei Dénes és Gál András alőrmesterek;

Csáthi Benjamin, III. csendőrkerületbeli alőrmester, a tordai cs. és kir. anyaggyűjtő állomás kárára elkövetett, összesen 8000 koronát megközelítő kárértékű számos lopás tetteseinek és az orgazdáknak fáradhatlan buzgalommal és leleményességgel történt kézrekerítéseért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

a m. kir. I. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

hosszas csendőrségi szolgálatuk alatt tanusított igen jó magaviseletük, továbbá igen eredményes tevékenységükért:

Pál István III. és Böjte Péter 1. oszt. őrmesterek, Bereczki Márton, Keresztes Andor és Szántó Dénes 2. oszt. őrmesterek, Árkosi Gyula, Hodubecz János, Sipos István I., Pakó László, Kádár Ferencz, Demeter Ferencz I., Szász József, Füleki Sándor, Bogyor Gábor, Kovács Ferencz I., Fekete Sándor, Baló Jenő, Zehán János, Rakolcza József, Kovács György, Kicsi Béla, Szatmári István, Söcs János, Budai László, Szabó Sándor, Lung Simon, Hatházi Dénes, Kimpián László, Albert János, Técsi István, Hajdu János és Bugyán Sándor alőrmesterek;

Koncz Liptai Lajos, III. sz. csendőrkerületbeli alőrmester, 1916. évi október hó 11-én egy női ruhába öltözött katonaszökevény elfogása, majd ezen katonaszökevény által elkövetett tömeglopások kiderítésénél őrsparancsnokának hathatós támogatásáért.

Előléptettek

1. oszt. őrmesterré:

1917. évi április hó 1-ével:

Keller Péter I., II. sz., Sável György, Kobut László, Peck Ferencz és Tólos Antal, IV. sz. továbbá Petrovics Péter, Fürst Mór és Molnár János I., V. sz. csendőrkerületbeli 2. oszt. őrmesterek;

2. osztályú őrmesterré:

1915. évi november hó 1-ével:

Szoták György, a képviselőházi őrséghez vezényelt,
IV. számú csendőrkerületbeli alőrmeister;

1916. évi május hó 21-ével:

Fojt József, V. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1916. évi november hó 11-ével:

Hogedüs Antal, V. számú csendőrkerületbeli vezető;

1917. évi április hó 1-ével:

Doszlop Sándor, II. számú,

Titz József, Boldog Bálint, Diószegi Imre, Szabó Gábor II., Munkácsi Gábor, Baranyi Sándor, Szőke Mihály, Nagy János II., Kranjnyik József, Tóth Péli József és Demeter Ágoston, III. számú,

Czére István, Spicze János, Imre Mihály I., Balyi József, Dél József, Benkő Gyula, Kovács Antal, Lidák (Potoczki) Ferencz, Bányai János, Fekete Balázs Bálint, Décsi Lajos, Bábai János, Herczeg Károly, Baeska András, Papp Dániel, Molnár István, Keszthelyi István, Sütő András, Iványi József, Váradi Károly, Stefler Marián, Tóth Albert, Szabó János, Török János, Pakucs Dénes, Kovács József VII., Orbán Balázs, Bodnár József II., Sztupár György, Mészáros Pál, Maticsák Sándor, Német Mihály II., Bónis Dániel és Garai Lajos, IV. számú,

Józsa László, Lepjes Pál, Gergely János, Horváth Mátyás, Vida Lajos I., Héring József, Kecskeméti János, Imre Ferencz, Szita Gyula, Horváth György I., Nagy József IV., Mészáros István, Vladár Győző, Both István Piczkó Gergely, Porumb Tivadar, Varga Mihály, Hunyadi Ferencz, Gombkötő Antal, Fodor Antal, Vörös József, Horváth Lajos, Baji Ferencz, Fülöp Sándor, Fitos Mihály, Tóth György II., Pindes József, Horváth Imre, Simon József II., Kovács Lajos III., Hény László, Kovács János V., Varga József I., Kostyák Márk, Korcok István és Guracska István, V. számú, végül

Oláh József, Fodor Ábrahám, M. Szilágyi Sándor, Agud Miklós, Csik János, Szöllösi József, Kocsis Sándor, Tótszegi János, Pivarnyik Lajos, Janka János, Fekete János V., Kovács László, Tóth Vendel, Kovács

Gerő, Fehér Lajos, Gönczi Sándor, Gál István, Nagy Sándor, Pintye György, Kiss Ferencz, Kiss Sándor, Répa Benjamin, Hrubí Ferencz, Szabados Antal, Holló Lajos, Oravec Imre, Pintér Lajos, Szürös László és Benics Sándor, VIII. számú csendőr kerületbeli alőr-mesterek;

1917. évi április hó 16-ával:

Ottó László, Tóth Lajos, Csóka János, Friderics József, Tóth Sándor IV., Babodi János, Heiter István, Erdélyi József, Szabó Lajos, Sebesi Gyula, Simon István, Székely János, Dulcz Pál, Fray Mihály, Kardos József II., Büki János, Bitter Ferencz, Foki István, Kövér Károly és Páris Miklos, II. számú csendőrkerületbeli alőr-mesterek;

alőr-mesterré:

1915. évi május hó 14-ével:

Petrics Gyula, II. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1916. évi február hó 15-ével:

Sedony József, III. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1917. évi márczius hó 30-ával:

Kelemen János, II. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1917. évi április hó 1-ével:

Bagala Béla, IV. számú csendőrkerületbeli csendőr, továbbá Posa István, Rékási László, VIII. számú csendőrkerületbeli vezetők, végül Gabnai József, Czompó István, Juhász József, ugyanezen csendőrkerületbeli csendőrök;

1917. évi április hó 6-ával:

Firezák János, IV. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1917. évi április hó 10-ével:

Pintér János, Lampl Ferencz, Balázs Lajos és Fekete Imre, III. számú csendőrkerületbeli csendőrök;

1917. évi április hó 16-ával:

Vass Mihály, Trif Partenie, Dohi Géza vezetők, továbbá Kurucz István, Losonczy Imre, Keninger János, Miskolczy Gyula, Kovács László, Nagy Ferencz, Asztalos István, Makkai Kálmán, Daróczi Sándor, Keresztur

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök
törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek
létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000,000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás
ellenében.

Külföldi pénznemek vé-
tele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és
készpénzért való eladása.

Felfogadunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő lekötése mellett helyeznek el intézetünknel, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetét után, melynél a betető az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem köti, 5 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett Utalványok, intézkedések és cheques beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával.

Vesszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

József, Popovics János II., Berta Imre, Sándor József és Kacsora Tivadar csendőrök, mindannyian a IV. számú csendőrkerületben:

vezetővé:

1917. évi április hó 1-ével:

Papp József, Molnár Mihály, Tyár László és Vojsza János, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőrök.

Lovaglási jutalomdíjban részesített:

a m. kir. II. sz. csendőrkerület állományában:

Olácsi István csendőr 5 darab;

a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:

Varga Papp János 2. oszt. őrmester 3 drb., Szili János járásőrmester, Vass József őrmester, Hegedűs János, Megyeri Antal, Papp Sándor I. és Papp Illés 2. oszt. őrmesterek 2—2 darab;

a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:

Bagics Zsigmond alőrmester, 2 darab, végül

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:

Szücs András 1. oszt. őrmester 6 drb., Mónus Mihály alőrmester 3 darab, Pándi József járásőrmester, Turcsányi Bertalan 2. oszt. őrmester, Kovács Lajos, Biró Sámuel, Sipzs István, Nagy Sándor, Pajna Miklós, Benyó Mihály alőrmesterek és Tóth Imre csendőr, 2—2 drb. 10 koronás aranyból álló jutalomdíjban.

Névváltoztatás.

Oltyán András, VI. számú csendőrkerületbeli alőrmester, családi nevét, belügyminiszteri engedély alapján «Erdélyi»-re változtatta.

Házasságra léptek:

az I. számú csendőrkerület állományában:

Fodor Gábor alőrmester, Bekő Erzsébettel, 1916. évi augusztus hó 6-án, Oklándon;

Bors Márton 1. oszt. őrmester, Borsos Rozáliával, 1917. évi április hó 9-én, Feketevölgyön;

Gál Miklós 2. oszt. őrmester, Molnár Rozával, 1917. évi márczius hó 10-én, Nagyenyeden;

a II. számú csendőrkerület állományában:

Posgai Rudolf alőrmester, Bata Erzsébet Borbálával, 1917. évi márczius hó 25-én, Alsósimándon;

Kengyela Gusztáv 2. oszt. őrmester, Vetró Erzsébettel, 1917. évi április hó 9-én, Szegeden;

Bába Imre 2. oszt. őrmester, Nagy Máriával, 1917. évi április hó 9-én, Makón;

Gecser Lajos alőrmester, Kerékgyártó Etellel, 1917. évi április hó 9-én, Makón;

Papp Lajos II. alőrmester, Kis Etel Emiliával, 1917. évi április hó 7-én, Mindszenten;

a III. számú csendőrkerület állományában:

Unoka Pál járásőrmester, Palatkás Ottiliával, 1917. évi április hó 3-án, Gödöllőn;

a IV. számú csendőrkerület állományában:

Gyurkó János 2. oszt. őrmester, Lang Amáliával, 1916. évi október hó 15-én, Nádasdszentmihályon;

Fülöp Dezső alőrmester, Tivadar Erzsébettel, 1917. évi márczius hó 17-én, Técsön;

Bende János alőrmester, Sebő Borbálával, 1917. évi márczius hó 21-én, Pelsőczön;

Bodnár József II. 2. oszt. őrmester, Szopkó Borbálával, 1917. évi márczius hó 10-én, Tarczalon.

SZÁNTÓ JÓZSEF

19 éve szállit kerékpárt, beszélő-gépet, varrógépet, gummikát és felszereléseket az egész ország csendőrségének. Elismerő leveleim ezerszámra vannak. — Pontos cím:

SZEGED, VÁROSI BÉRPALOTA.

A világ legjobb harmonikái

Orgonahang, 2 váltóval 7 K, finom 9 K. Csodásan erős hang, 3 igaz váltóval 15 K. Egész zenekari hang 4 igaz váltóval 20 K. Erős acél hangok 18, 20, 25, 40 K. Finom kétsoros harmonikák, háromsorosak, grammatikus hangok is készülnek.

Gramofon

Csodásan erős, tiszta hangú beszélőgép 40 K, nagy «Union» szerkezettel 50 K. — Legszebb hanglemezek az összes dalok, zenék, operák, tréffák előadások stb. 80 fill.-től 4 K-ig. Javítási műterem.

Árjegyzéket az összes hangszerekről ingyen küld

MOGYORÓSSY GYULA

királyi szabadalmazott hangszergyár

Budapest, VIII., Rákóczi-út 71. szám.

VÁRNAY L. SZEGED

csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek teljes raktára.

Felszerelési szükségletét igyekezzék mindenki sürgősen beszerezni, mert az árak folyton drágulnak.

Nagy készleteink folytán nálunk előnyösen vásárolhat.

Ujonnan rendszeresített

6 és 13 m/m széles

ezüst gallér sujtás, kard és kardkötő,

valamint

selyem csillagok

nálunk már jutányosan beszerezhetők.